

LEGE nr. 211 din 15 noiembrie 2011 (*republicată*)
privind regimul deșeurilor*)

EMITENT:
PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN:
MONITORUL OFICIAL nr. 220 din 28 martie 2014

Data Intrării în vigoare: 28 Martie 2014

Forma consolidată valabilă la data de 12 August 2016

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 28 Martie 2014 până la [data selectată](#)

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 25 noiembrie 2011.

§ 1. Dispoziții generale
ART. 1

Prezenta lege stabilește măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

§ 2. Domeniul de aplicare
ART. 2

(1) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi următoarele:

a) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic potrivit prevederilor Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale

Parlamentului European și ale Consiliului, cu modificările ulterioare, sau excluși din domeniul de aplicare al respectivei directive potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din aceasta;

b) solurile (în situ), inclusiv solurile contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;

c) solurile necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este cert că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

d) deșeurile radioactive;

e) explozibilii declassați;

f) materiile fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (2) lit. b), paie și alte resturi vegetale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură ori silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese ori metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

a) apele uzate;

b) subprodusele de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, cu modificările ulterioare, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului ori a compostului;

c) carcasele de la animalele care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii și care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu modificările ulterioare;

d) deșeurile rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte normative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei legi, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deșeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care vin în completarea dispozițiilor prezentei legi.

§ 3. Definiții

ART. 3

Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta lege este prevăzută în anexa nr. 1.

§ 4. Ierarhia deșeurilor

ART. 4

(1) Ierarhia deșeurilor se aplică în funcție de ordinea priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor, după cum urmează:

a) prevenirea;

- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor menționată la alin. (1) are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente și eficace a deșeurilor, astfel încât să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură un proces transparent de elaborare a actelor normative și a politicii în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia în considerare principiile generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 20.

§ 5. Subproduse

ART. 5

Este considerat subprodus, și nu deșeu potrivit definiției de la pct. 9 din anexa nr. 1, o substanță sau un obiect care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare celei prevăzute de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție;
- d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante referitoare la produs, la protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

§ 6. Încetarea statutului de deșeu

ART. 6

(1) În cazul în care anumite categorii de deșeuri au trecut printr-o operațiune prevăzută în anexa nr. 3 și dacă îndeplinesc criteriile specifice stabilite de Comisia Europeană, acestea încetează să mai fie considerate deșeuri, în sensul prezentei legi.

(2) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit prevederilor alin. (1), încetează să mai fie considerate deșeuri în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 621/2005 privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 2.406/2004 privind gestionarea vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.037/2010 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor

de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, precum și de alte acte normative.

(3) În lipsa criteriilor stabilite la nivel comunitar menționate la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate decide, prin ordin al ministrului, pentru fiecare caz, dacă un anumit deșeu a încetat să fie considerat ca atare, pe baza unor studii de evaluare a impactului social/economic și asupra mediului, realizate de aceasta sau de orice altă autoritate/instituție de la nivel național ori european, cu respectarea următoarelor condiții:

- a) substanța sau obiectul este utilizat în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța ori obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau sănătății populației.

(4) Ordinele prevăzute la alin. (3) sunt notificate statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

§ 7. Lista deșeurilor

ART. 7

(1) Lista deșeurilor aprobată de către Comisia Europeană se preia în legislația națională prin hotărâre a Guvernului*).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 5 septembrie 2002, cu completările ulterioare.

(2) Lista deșeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.

(3) Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare.

(4) O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la pct. 9 din anexa nr. 1.

ART. 8

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante.

(3) Laboratorul de referință din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor.

(4) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora.

(5) Producătorii și deținătorii de deșeuri autorități publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt obligați să încadreze în codurile prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

ART. 9

(1) Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la art. 8 alin. (4) și (5), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consideră că un deșeu este periculos chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, deșeurile considerate ca fiind periculoase și care nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1) și le consemnează în raportul prevăzut la art. 48 alin. (3), furnizând Comisiei Europene toate informațiile relevante.

ART. 10

(1) În cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului deține dovezi care arată că un deșeu care figurează pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1) ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4 poate considera acest deșeu ca fiind nepericulos.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, cazurile prevăzute la alin. (1), furnizând toate informațiile relevante în vederea revizuirii listei deșeurilor.

ART. 11

Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase până la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

§ 8. Răspunderea extinsă a producătorului

ART. 12

(1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ ori nelegislativ prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică ce, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) încurajarea adoptării, încă din faza de proiectare a produselor, a unor soluții care să reducă impactul asupra mediului și generarea de deșeuri în procesul de fabricație și pe perioada de utilizare a produselor și care să asigure respectarea prevederilor art. 4 alin. (1)-(3), atunci când acestea devin deșeuri;

b) încurajarea producției și comercializării de produse cu utilizări multiple, durabile din punct de vedere tehnic și care, după ce devin deșeuri, pot fi valorificate în mod corespunzător și a căror eliminare este compatibilă cu principiile de protecție a mediului;

c) acceptarea produselor returnate și a deșeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite și asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătății populației, precum și asumarea răspunderii financiare;

d) punerea la dispoziția publicului a informațiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică fără a aduce atingere responsabilităților prevăzute la art. 22 alin. (1) și art. 23 și legislației specifice privind fluxurile de deșeuri și a celei privind produsele.

§ 9. Valorificarea deșeurilor

ART. 13

Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația valorificării acestora, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1)-(3) și art. 20.

ART. 14

(1) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.

(2) Operatorii economici care asigură colectarea și transportul deșeurilor prevăzute la alin. (1) au obligația de a asigura colectarea separată a deșeurilor prevăzute la alin. (1) și de a nu amesteca aceste deșeuri.

ART. 15

(1) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației;

c) să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor, în momentul achiziției.

(2) Operatorii economici care desfășoară operațiuni de valorificare a deșeurilor, prevăzute în anexa nr. 3, se înscriu la Ministerul Economiei.

(3) Procedura de înscriere pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (2) se stabilește prin ordin al ministrului economiei, cu avizul ministrului mediului și schimbărilor climatice, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

§ 10. Reutilizarea și reciclarea

ART. 16

(1) Autoritățile administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției mediului adoptă sau, după caz, propun măsuri adecvate pentru promovarea reutilizării produselor și activităților de pregătire a acestora pentru reutilizare în special prin:

- a) stimularea realizării unor rețele pentru repararea și reutilizarea produselor;
- b) utilizarea instrumentelor economice;
- c) introducerea unor criterii referitoare la achizițiile publice;
- d) stabilirea de obiective cantitative sau alte măsuri.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează reciclarea de înaltă calitate prin aplicarea colectării separate a deșeurilor, în măsura în care este fezabilă din punct de vedere tehnic, economic și de mediu și se conformează cu standardele de calitate în sectorul de reciclare respectiv, prin acte normative care se supun aprobării Guvernului.

ART. 17

(1) Autoritățile administrației publice locale au obligația ca începând cu anul 2012 să asigure colectarea separată pentru cel puțin următoarele tipuri de deșuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.

(2) Producătorii de deșuri și autoritățile administrației publice locale au următoarele îndatoriri:

a) să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală a cantităților de deșuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere;

b) să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere rambleiere care utilizează deșuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităților de deșuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare.

ART. 18

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consemnează stadiul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (2) în raportul prevăzut la art. 48 alin. (3).

(2) În cazul neîndeplinirii obiectivelor, în raport se includ motivele eșecului respectiv și măsurile pe care toți factorii implicați intenționează să le ia în vederea îndeplinirii obiectivelor respective.

§ 11. Eliminarea

ART. 19

(1) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația să supună deșeurile care nu au fost valorificate unei operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinește cerințele art. 20.

(2) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații:

- a) să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate;
- b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor;
- c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții stabilite de autoritățile teritoriale pentru protecția mediului competente;
- d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de autoritățile competente și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

§ 12. Protecția sănătății populației și a mediului

ART. 20

Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

- a) fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;
- b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;
- c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

§ 13. Costurile

ART. 21

(1) În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeurul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

(3) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administrației publice locale.

(4) După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de autoritatea administrației publice locale, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.

§ 14. Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

ART. 22

(1) Producătorul de deșeuri sau, după caz, orice deținător de deșeuri are obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și art. 20 sau de a transfera

aceste operațiuni unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și art. 20.

(2) Operatorii economici autorizați din punct de vedere al protecției mediului pentru efectuarea operațiunilor de colectare și transport au obligația să transporte deșeurile numai la instalații autorizate pentru efectuarea operațiunilor de tratare.

(3) Deținătorii/Producătorii de deșeuri persoane juridice, comercianții, precum și operatorii economici prevăzuți la alin. (2) au obligația să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege sau să delege această obligație unei terțe persoane.

(4) Persoanele desemnate, prevăzute la alin. (3), trebuie să fie instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate.

ART. 23

(1) Producătorul sau deținătorul care transferă deșeuri către una dintre persoanele fizice ori juridice prevăzute la art. 22 alin. (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare ori de eliminare completă.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc condițiile cu privire la responsabilitatea gestionării deșeurilor și cazurile în care producătorului inițial de deșeuri îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului de deșeuri se poate împărți ori delega între factorii implicați în lanțul procesului de tratare.

(3) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri, în conformitate cu prevederile art. 12, se stabilește dacă organizarea activităților de gestionare a deșeurilor revine parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și măsura în care distribuitorul produsului respectiv participă la această responsabilitate.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în măsura în care studiile de evaluare efectuate la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului stabilesc oportunitatea împărțirii responsabilității privind gestionarea deșeurilor.

(5) În cazul în care împărțirea responsabilității privind tratarea deșeurilor implică transportul deșeurilor peste frontiera României, acesta se poate realiza numai cu respectarea prevederilor comunitare referitoare la transferurile de deșeuri.

(6) La controlul și supravegherea transporturilor deșeurilor peste frontiera României se iau în considerare perioadele de tranziție prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și cele prevăzute prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare.

§ 15. Principiile autonomiei și proximității

ART. 24

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului colaborează cu celelalte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor și cu autoritățile competente din alte state membre pentru crearea unei rețele integrate adecvate de unități de eliminare a deșeurilor și de

instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populației, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, ținând seama de cele mai bune tehnici disponibile, care nu implică costuri excesive, cu respectarea cerințelor prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană.

(2) Rețeaua este concepută astfel încât să permită Uniunii Europene să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1), și pentru a permite României să acționeze individual în acest scop, ținând cont de condițiile geografice sau de necesitatea de instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(3) Rețeaua prevăzută la alin. (1) și (2) trebuie să permită eliminarea și valorificarea deșeurilor în cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnici, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și pentru sănătatea publică.

(4) Prin derogare de la prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare, România poate limita, în vederea protejării rețelei naționale, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planul național de gestionare a deșeurilor.

(5) În cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aplică prevederile alin. (4), aceasta notifică decizia Comisiei Europene.

(6) Aplicarea principiilor autonomiei și proximității nu semnifică obligația de a deține la nivel național toate tipurile de instalații pentru valorificarea și eliminarea deșeurilor.

ART. 25

Agențiile pentru protecția mediului și autoritățile publice locale iau în considerare la elaborarea documentelor strategice locale și la aprobarea investițiilor în domeniul gestiunii deșeurilor principiul autonomiei și proximității, fără a aduce atingere planului național de gestionare a deșeurilor și strategiei naționale de gestionare a deșeurilor.

§ 16. Controlul deșeurilor periculoase

ART. 26

(1) Producătorii/Deținătorii de deșeuri periculoase, precum și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, transport, stocare, tratare sau valorificare a deșeurilor periculoase sunt obligați să colecteze, să transporte și să stocheze separat diferitele categorii de deșeuri periculoase, în funcție de proprietățile fizico-chimice, de compatibilități și de natura substanțelor de stingere care pot fi utilizate pentru fiecare categorie de deșeuri în caz de incendiu, astfel încât să se poată asigura un grad ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației potrivit prevederilor art. 20, incluzând asigurarea trasabilității de la locul de generare la destinația finală, potrivit prevederilor art. 49 și 60.

(2) Controlul privind generarea, colectarea, operațiunile de transport, stocarea temporară și tratarea în cazul deșeurilor periculoase se efectuează de către instituțiile abilitate prin lege și are în vedere, în mod deosebit, originea, destinația, precum și măsurile luate de producătorul de deșeuri pentru ambalarea și etichetarea unor astfel de deșeuri.

(3) Transportul deșeurilor periculoase pe teritoriul României este reglementat prin hotărâre a Guvernului*).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 30 septembrie 2008.

§ 17. Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase

ART. 27

(1) Producătorii și deținătorii de deșuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care pot intra fizic în posesia deșeurilor au obligația să nu amestece diferitele categorii de deșuri periculoase cu alte categorii de deșuri periculoase sau cu alte deșuri, substanțe ori materiale.

(2) Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot autoriza amestecarea dacă:

a) operațiunea de amestecare este efectuată de un operator economic autorizat, potrivit prevederilor art. 32;

b) sunt respectate condițiile prevăzute la art. 20, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului nu sunt agravate;

c) operațiunea de amestecare se realizează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile;

d) caracterizarea deșeurilor prevăzută la art. 8 alin. (4) permite acest proces.

(4) În situațiile în care deșeurile periculoase sunt deja amestecate cu alte deșuri, substanțe sau materiale, fără a fi cazul celor prevăzute la alin. (3), separarea trebuie să fie efectuată numai dacă este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic și dacă este necesară pentru respectarea prevederilor art. 20.

§ 18. Etichetarea deșeurilor periculoase

ART. 28

(1) Producătorii de deșuri sunt obligați să se asigure că pe durata efectuării operațiunilor de colectare, transport și stocare a deșeurilor periculoase acestea sunt ambalate și etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, cu modificările ulterioare, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006, cu modificările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase și ale Hotărârii Guvernului nr. 937/2010 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase.

(2) Transferul deșeurilor periculoase pe teritoriul național trebuie să fie însoțit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare.

§ 19. Deșeurile periculoase rezultate din gospodării

ART. 29

(1) Prevederile art. 26-28 și 49 nu se aplică deșeurilor municipale amestecate, provenite din gospodăriile populației.

(2) Prevederile art. 28 și 49 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodăriile populației până când acestea nu sunt acceptate pentru colectare, eliminare sau valorificare de către o unitate ori întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată potrivit prevederilor art. 32 sau 36.

§ 20. Uleiurile uzate

ART. 30

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 27 și 28, producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase trebuie să respecte prevederile art. 4 alin. (1)-(3) și ale art. 20 în gestionarea uleiurilor uzate.

(2) Activitatea de gestionare a uleiurilor uzate se reglementează prin hotărâre a Guvernului**).

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2007.

(3) Pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate se respectă prevederile art. 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul transferului de uleiuri uzate dinspre România către instalații de incinerare sau coincinerare aflate pe teritoriul altor state membre ori țări terțe.

§ 21. Biodeșeurile

ART. 31

(1) Autoritățile administrației publice locale, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1)-(3) și art. 20, au următoarele responsabilități:

- a) să colecteze separat biodeșeurile, în vederea compostării și fermentării acestora;
- b) să trateze biodeșeurile într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;
- c) să folosească materiale sigure pentru mediu, produse din biodeșeuri;
- d) să încurajeze compostarea individuală în gospodării.

(2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini trebuie să fie colectate separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

(3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.

§ 22. Autorizări și înregistrări

ART. 32

(1) Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

(2) Autorizația/Autorizația integrată de mediu trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate;
- b) cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză pentru fiecare tip de operațiune autorizată;
- c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate;

- d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune;
- e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz;
- f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.

(3) Autorizația/Autorizația integrată de mediu se emite și se revizuieste în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 33

(1) În cazul în care autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu prevederile art. 20, aceasta refuză emiterea autorizației/autorizației integrate.

(2) Autorizațiile/Autorizațiile integrate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor municipale solide se emit dacă valorificarea energiei se realizează cu eficiență energetică mai mare sau egală cu cea prevăzută în anexa nr. 3 pentru operațiunea R1.

§ 23. Derogări de la obligația de autorizare

ART. 34

Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului poate acorda, în baza normelor generale stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la art. 32 alin. (1) pentru următoarele operațiuni:

- a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție;
- b) valorificarea deșeurilor.

§ 24. Condiții pentru derogări

ART. 35

(1) Pentru acordarea derogărilor potrivit prevederilor art. 34 autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește, pentru fiecare tip de activitate, norme generale care să prevadă:

- a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări;
- b) metoda de tratare care trebuie aplicată.

(2) Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate potrivit prevederilor art. 20.

(3) În cazul operațiilor de eliminare prevăzute la art. 34 lit. a), normele trebuie să ia în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(4) Pe lângă normele generale prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori-limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori-limită de emisie, fără a excede însă derogările prevăzute la art. 34.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană în legătură cu normele prevăzute la alin. (1)-(3).

§ 25. Înregistrarea

ART. 36

(1) În cazul în care structurile enumerate nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, ANPM menține un registru cu:

- a) operatorii economici care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional;
- b) comercianții sau brokerii;
- c) operatorii economici care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare potrivit prevederilor art. 34.

(2) Persoanele fizice autorizate și persoanele juridice prevăzute la alin. (1) sunt obligate să informeze, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului asupra activității desfășurate.

(3) În vederea reducerii sarcinii administrative asociate procesului de înregistrare, agențiile pentru protecția mediului comunică ANPM informații relevante cu privire la persoanele fizice și juridice prevăzute la alin. (1).

(4) ANPM elaborează procedura de înregistrare în registrul prevăzut la alin. (1), în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) Instituțiile care desfășoară activități care privesc apărarea țării și securitatea națională nu se înregistrează în registrul prevăzut la alin. (1).

§ 26. Planurile de gestionare a deșeurilor

ART. 37

(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei legi se elaborează planuri de gestionare a deșeurilor la nivel național, regional, județean, inclusiv al municipiului București.

(2) Planul național de gestionare a deșeurilor, denumit în continuare PNGD, se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și acoperă întregul teritoriu geografic al României.

(3) Planul prevăzut la alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se notifică Comisiei Europene.

ART. 38

(1) În baza principiilor și obiectivelor prevăzute în PNGD și a cadrului general stabilit prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 951/2007 privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planurilor regionale și județene de gestionare a deșeurilor se elaborează/realizează/revizuiesc planurile regionale de gestionare a deșeurilor, denumite în continuare PRGD, de către Agenția Regională pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ARPM, împreună cu toate consiliile județene aparținând regiunii respective.

(2) PRGD se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ART. 39

(1) În baza principiilor și obiectivelor din PNGD și a cadrului general din Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 951/2007 se elaborează/realizează/revizuiesc planurile județene de gestionare a deșeurilor, denumite în continuare PJGD, de către consiliul județean, în colaborare cu agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare APM, și planul de

gestionare a deșeurilor pentru municipiul București, denumit în continuare PMGD, de către Consiliul General al Municipiului București în colaborare cu autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului București.

(2) PJGD se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, iar PMGD, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul APM sau ARPM, după caz.

ART. 40

(1) Realizarea studiilor, expertizelor și proiectelor necesare pentru elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor poate fi încredințată cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice.

(2) Elaborarea și avizarea planurilor de gestionare a deșeurilor se fac cu respectarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

(3) Autoritățile publice și operatorii economici au obligația furnizării datelor necesare elaborării planurilor, potrivit prevederilor legale.

ART. 41

(1) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale în domeniul gestionării tuturor categoriilor de deșeuri, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, reciclare, valorificare și eliminare, precum și o evaluare a modului în care planurile vor ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi.

(2) Planurile prevăzute la alin. (1), luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, trebuie să conțină cel puțin următoarele:

a) obiectivele și prioritățile autorităților administrației publice locale în vederea îndeplinirii obligațiilor din domeniul gestionării deșeurilor;

b) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;

c) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația specifică;

d) o evaluare a necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeuri existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeuri potrivit prevederilor art. 24 și, dacă este cazul, investițiile legate de acestea;

e) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

f) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare;

g) estimarea costurilor pentru investițiile privind operațiile de valorificare și eliminare;

h) etapele care trebuie urmărite de autoritățile responsabile pentru îndeplinirea prevederilor prezentei legi;

i) modul de implementare a planurilor de gestionare a deșeurilor;

j) orice alte informații relevante necesare pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor prezentei legi.

(3) Luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, planurile prevăzute la alin. (1) pot conține:

a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(4) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele privind gestionarea deșeurilor stabilite prin art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 621/2005, cu modificările și completările ulterioare, și prin art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare.

§ 27. Programe de prevenire a generării deșeurilor

ART. 42

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 1 și 4, adoptă, până la data de 12 decembrie 2013, programe de prevenire a generării deșeurilor la nivel național.

(2) Programele de prevenire a generării deșeurilor pot să facă parte din planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la art. 37, din alte programe de politici de mediu sau să fie elaborate ca programe distincte.

(3) În cazul în care programele prevăzute la alin. (1) sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(4) Programele prevăzute la alin. (1) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului descrie măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplurilor de măsuri prevăzute în anexa nr. 5 sau a altor măsuri corespunzătoare.

(6) Scopul obiectivelor și măsurilor prevăzute la alin. (4) și (5) este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește valorile de referință calitative sau cantitative specifice, adecvate pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor, adoptate pentru a monitoriza și evalua progresul măsurilor, și poate stabili și alte obiective calitative ori cantitative și indicatori specifici pe lângă cele prevăzute de legislația comunitară, pe baza unor studii de evaluare.

ART. 43

(1) Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, având în vedere rezultatele unui audit de deșeuri, este obligată să întocmească și să implementeze, începând cu anul 2012, un program de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, și să adopte măsuri de reducere a pericolozității deșeurilor.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) se poate elabora și de către o terță persoană/asociație profesională.

§ 28. Evaluarea/Monitorizarea și revizuirea planurilor și a programelor

ART. 44

(1) PNGD se monitorizează anual de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului prin ANPM, se evaluează cel puțin o dată la 6 ani și se revizuieste, după caz.

(2) PJGD se monitorizează anual, se evaluează de către APM o dată la 2 ani și se revizuiesc, după caz.

(3) Revizuirea PJGD se realizează de către consiliul județean, în baza recomandărilor raportului de monitorizare/evaluare întocmit de APM.

(4) Revizuirea PRGD se realizează de către ARPM împreună cu toate consiliile județene din regiunea respectivă, în baza recomandărilor raportului de monitorizare/evaluare întocmit de ARPM.

(5) Revizuirea PNGD se realizează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în baza recomandărilor raportului de monitorizare/evaluare întocmit de ANPM.

ART. 45

PRGD se monitorizează anual, se evaluează o dată la 2 ani și se revizuiesc, după caz, de către ARPM împreună cu toate consiliile județene din regiunea respectivă.

§ 29. Participarea publicului

ART. 46

(1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului care elaborează și promovează planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor afișează pe site-ul propriu planurile și programele, astfel încât părțile interesate, autoritățile relevante, precum și publicul să aibă:

- a) posibilitatea de a participa la elaborarea lor;
- b) acces la acestea, odată elaborate.

(2) Participarea părților interesate, a autorităților relevante și a publicului la elaborarea planurilor și programelor promovate se realizează în cadrul procedurii de evaluare de mediu pentru acele planuri și programe care sunt supuse acestei proceduri, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare.

§ 30. Cooperarea

ART. 47

Autoritățile publice cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia Europeană la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la art. 37 și 42.

§ 31. Raportări

ART. 48

(1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu privire la adoptarea sau revizuirea planurilor și programelor elaborate la nivel local/regional prevăzute la art. 38 și 39.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la adoptarea sau modificarea planurilor și programelor prevăzute la art. 37 și 42.

(3) La fiecare 3 ani, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană, prin prezentarea unor rapoarte sectoriale în format electronic, cu privire la implementarea prevederilor prezentei legi.

(4) Aceste rapoarte conțin informații cu privire la gestionarea uleiurilor uzate și la progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor și, după caz, informații despre măsurile aplicabile, așa cum este prevăzut la art. 12, privind responsabilitatea producătorului.

(5) Raportul prevăzut la alin. (3) se transmite Comisiei Europene de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în termen de 9 luni de la încheierea perioadei de 3 ani pentru care se întocmește.

§ 32. Păstrarea evidenței

ART. 49

(1) Producătorii de deșeuri, deținătorii de deșeuri, comercianții și brokerii, așa cum sunt definiți în anexa nr. 1, precum și operatorii economici care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligați să asigure evidența gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare, și să o transmită anual agenției județene pentru protecția mediului.

(2) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice, pe lângă evidența prevăzută la alin. (1), trebuie să păstreze buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase generate din propria activitate și să le transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului.

(3) Agenția pentru protecția mediului păstrează pentru scopuri statistice, cel puțin 5 ani, evidențele prevăzute la alin. (1).

(4) Persoanele juridice/Persoanele fizice autorizate, precum și producătorii de deșeuri periculoase, operatorii economici care sunt autorizați pentru colectarea și transportul deșeurilor periculoase sau care acționează în calitate de comercianți ori brokeri sunt obligați să țină o evidență cronologică a cantității, naturii, originii și, după caz, a destinației, a frecvenței, a mijlocului de transport, a metodei de tratare, precum și a operațiunilor prevăzute în anexele nr. 2 și 3 și să o pună la dispoziția autorităților competente, la cererea acestora.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.

(6) La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), instituțiile care desfășoară activități care privesc apărarea țării și securitatea națională transmit evidența gestiunii deșeurilor anual, centralizat, la autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(8) ANPM centralizează informațiile prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare, colectate de agențiile pentru protecția mediului.

§ 33. Atribuții și răspunderi ale autorităților competente ale administrației publice centrale și locale

ART. 50

(1) Autoritatea competentă de decizie și control în domeniul gestionării deșeurilor este Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.

(2) Alte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor sunt: Ministerul Sănătății, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Ministerul Economiei, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerul Apărării Naționale, instituțiile de ordine publică și siguranță națională și autoritățile administrației publice locale.

ART. 51

Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice are următoarele atribuții:

- a) elaborează Strategia națională de gestionare a deșeurilor și PNGD;
- b) inițiază și propune spre adoptare proiecte de acte normative care privesc gestionarea deșeurilor;
- c) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deșeurilor, elaborate de celelalte autorități publice;
- d) monitorizează impactul activităților de producere și gestionare a deșeurilor asupra factorilor de mediu;
- e) controlează și reglementează, prin unitățile subordonate, activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- f) autorizează, prin unitățile sale subordonate, operațiunile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;
- g) prezintă anual Guvernului rapoarte privind gestionarea deșeurilor;
- h) organizează împreună cu celelalte autorități publice centrale și locale și cu organizațiile neguvernamentale programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;
- i) gestionează asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României pentru domeniul gestiunii deșeurilor, în limita domeniului său de activitate;
- j) îndeplinește funcția de autoritate de management în sectorul gestiunii deșeurilor pentru proiectele finanțate de asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României.

ART. 52

Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

- a) evaluează, prin structurile competente, posibilul impact asupra sănătății populației determinat de funcționarea obiectivelor generatoare de deșeurii de orice fel și/sau a obiectivelor care procesează deșeurii;
- b) elaborează strategia și programul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la pct. 18 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare, la nivel național, și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;
- c) elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor provenite din activitățile medicale și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la pct. 18 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) monitorizează și controlează activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- e) coordonează implementarea prevederilor legislative în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la pct. 18 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare;

f) aprobă fonduri autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București pentru monitorizarea și controlul activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală la nivel local;

g) gestionează baza de date a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la pct. 18 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002, cu completările ulterioare;

h) asigură, la nivelul fiecărei unități sanitare, prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate, fondurile necesare pentru gestionarea deșeurilor.

[ART. 53](#)

Ministerul Economiei are următoarele atribuții:

a) elaborează strategii, programe și politici sectoriale de dezvoltare a activităților industriale, cu includerea aspectelor legate de gestionarea deșeurilor industriale de reconstrucție ecologică, și urmărește implementarea acestora;

b) inițiază reglementări specifice pentru gestionarea diferitelor tipuri de deșeuri industriale, precum și pentru operațiunile de reciclare și de valorificare a acestor deșeuri, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

c) coordonează și supraveghează activitatea de reciclare a deșeurilor industriale.

[ART. 54](#)

Ministerul Transporturilor are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea planurilor sectoriale de gestionare a deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare și urmărește realizarea acestora de către operatorii economici aflați în subordinea sau în coordonarea sa;

b) participă la elaborarea reglementărilor specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare;

c) participă la elaborarea de reglementări specifice pentru controlarea activității de transport al deșeurilor.

[ART. 55](#)

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are următoarele atribuții:

a) elaborează strategii și programe sectoriale de gestionare a deșeurilor rezultate din agricultură și din industria alimentară și urmărește realizarea acestora de către societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și alți operatori economici din aceste sectoare economice;

b) participă la elaborarea de reglementări specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din agricultură și din industria alimentară;

c) avizează propunerile de amplasamente pe terenurile cu destinație agricolă pentru instalații pentru gestionarea deșeurilor, depozite de deșeuri etc.;

d) aprobă și controlează modul de utilizare a deșeurilor pentru fertilizarea sau ameliorarea solurilor în agricultură.

[ART. 56](#)

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice are următoarele atribuții:

a) inițiază și promovează, împreună cu alte autorități competente, acte normative privind securitatea și protecția muncii în domeniul gestionării deșeurilor;

b) controlează, prin intermediul instituțiilor abilitate din subordine, și reglementează activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege.

ART. 57

(1) Gestionarea deșeurilor care sunt generate în urma operațiunilor care au loc în sectorul administrativ al Ministerului Apărării Naționale se supune prevederilor prezentei legi, în măsura în care aplicarea acesteia nu periclitează păstrarea secretului și/sau securitatea națională.

(2) Pentru alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), Ministerul Apărării Naționale elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor, avizate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Prin ordin comun al ministrului apărării naționale și al ministrului mediului și schimbărilor climatice, controlul respectării de către unitățile din subordinea Ministerului Apărării Naționale a prevederilor prezentei legi și ale altor reglementări privind deșeurile se realizează de către Garda Națională de Mediu și personalul cu atribuții specifice din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

ART. 58

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor în domeniul serviciilor publice de gospodărie comunală și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;

b) sprijină administrațiile publice locale în îndeplinirea atribuțiilor și răspunderilor ce le revin pentru aplicarea și respectarea prevederilor prezentei legi și a altor prevederi legale referitoare la deșuri.

ART. 59

(1) Autoritățile administrației publice locale, inclusiv a municipiului București, au următoarele obligații:

A. la nivel de comune, orașe și municipii, inclusiv la nivelul municipiului București:

a) asigură implementarea la nivel local a obligațiilor privind gestionarea deșeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană;

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din PRGD și PJGD;

c) elaborează strategii și programe proprii pentru gestionarea deșeurilor;

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;

f) asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu, precum și funcționalitatea acestora;

g) asigură informarea prin mijloace adecvate a locuitorilor asupra sistemului de gestionare a deșeurilor din cadrul localităților;

h) acționează pentru refacerea și protecția mediului;

i) asigură și răspund pentru monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală;

B. la nivel județean și la nivelul municipiului București:

a) elaborează, adoptă și revizuiesc PJGD/PMGD și participă la elaborarea PRGD;

b) coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean privind gestionarea deșeurilor;

c) acordă consiliilor locale sprijin și asistență tehnică în implementarea PJGD și PRGD;

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea și protecția mediului;

f) urmăresc și asigură respectarea de către consiliile locale a prevederilor prezentei legi;

g) asigură monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală.

(2) Autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București aprobă, prin hotărâri ale consiliului local/județean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor.

(3) Pentru deșeurile generate în gospodăriile populației, autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București și, după caz, Asociația de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare cu persoanele juridice care preiau obligațiile producătorilor pentru fluxurile de deșeuri reglementate prin acte normative care transpun directive individuale în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de acestea.

§ 34. Controlul

ART. 60

(1) Operatorii economici care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, precum și cei care, cu titlu profesional, asigură colectarea sau transportul deșeurilor, comercianții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele privind colectarea, reciclarea, valorificarea, tratarea, eliminarea și transportul deșeurilor se efectuează de către reprezentanți ai Gărzii Naționale de Mediu și au în vedere, în mod deosebit, originea, natura, cantitatea și destinația acestora.

(3) Autoritățile competente pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

(4) În unitățile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională controlul pentru aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează de către structurile interne de specialitate din cadrul acestora.

§ 35. Sancțiuni

ART. 61

(1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoanele juridice, încălcarea dispozițiilor art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 13, 14, art. 15 alin. (1) lit. a) și b), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (2) lit. a), c) și d), alin. (3) și (4), art. 22 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 32 alin. (1);

b) cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei, nerespectarea art. 22 alin. (3), art. 40 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (2), (4) și (5);

c) cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin autorităților administrației publice locale, potrivit prevederilor art. 17 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (3) și art. 59.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se realizează, după caz, de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, precum și din cadrul autorităților administrației publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu împreună cu structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(4) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(5) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere la instanța competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării procesului-verbal de contravenție.

ART. 62

Prevederile referitoare la contravențiile prevăzute la art. 61 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 63

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:

a) importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, din categoria deșeurilor interzise la import;

b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase;

c) comercializarea, abandonarea și/sau neasigurarea încărcăturii deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României;

d) refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă;

e) introducerea în țară a deșeurilor în scopul eliminării și/sau neutilizarea acestora în scopul pentru care au fost introduse;

f) acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, în vederea eliminării, a deșeurilor introduse ilegal în țară și/sau a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu au putut fi utilizate în scopul pentru care au fost introduse.

(2) Tentativa se pedepsește.

§ 36. Dispoziții finale

[ART. 64](#)

Administrațiile zonelor libere sunt obligate să aplice prevederile prezentei legi în zonele pe care le administrează.

[ART. 65](#)

La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, Guvernul va aproba prin hotărâre modalitatea de gestionare a categoriilor de deșeuri prevăzute în prezenta lege.

[ART. 66](#)

Accesul publicului la fundamentarea deciziilor privind realizarea unor proiecte de investiții, precum și a planurilor naționale, județene și sectoriale privind gestionarea deșeurilor se face în condițiile legii.

[ART. 67](#)

(1) Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Anexele se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

[ART. 68](#)

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi orice trimitere la art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcută la art. 63 din prezenta lege.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 22 iunie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002, cu modificările ulterioare.

(3) Dispozițiile referitoare la contravenții intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezenta lege transpune în legislația națională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 312 din 22 noiembrie 2008.

[ANEXA 1](#)

Semnificația unor termeni în sensul prezentei legi

1. audit de deșeuri - o evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței sistemului de management și a proceselor de gestiune a deșeurilor cu scopul de a facilita controlul managementului deșeurilor și al valorificării deșeurilor generate, precum și de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv realizarea obiectivelor, performanța întreprinderii referitoare la prevenirea și reducerea producerii de deșeuri din propria activitate și performanța întreprinderii referitoare la reducerea nocivității deșeurilor;

2. autorități competente - autoritățile publice pentru protecția mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și alte autorități care potrivit competențelor legale asigură reglementarea și controlul activităților în domeniul gestionării deșeurilor;

3. biodeșeuri - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering ori din magazine de vânzare cu amănuntul, compatibile cu deșeurile provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare;

4. broker - orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

5. cele mai bune tehnici disponibile - cele mai bune tehnici disponibile potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005*) privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare;

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 30 noiembrie 2005, a fost abrogată prin art. 77 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 1 noiembrie 2013.

6. colectare - strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare;

7. colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

8. comerciant - orice întreprindere/operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

9. deșeu - orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce;

10. deținător de deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora;

11. deșeuri periculoase - orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase prevăzute în anexa nr. 4 la lege;

12. eliminare - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie.

Anexa nr. 2 la lege stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

13. evaluarea ciclului de viață - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;

14. gestionarea deșeurilor - colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

15. pregătirea pentru reutilizare - operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele ori componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratere;

16. prevenire - măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;

b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației; sau

c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

17. producător de deșeuri - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri, producător de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de pretratere, amestecare ori de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

18. reciclare - orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială ori pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

19. regenerarea uleiurilor uzate - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

20. reutilizare - orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

21. tratare - operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

22. trasabilitate - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

23. uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici ori uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

24. valorificare - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general.

Anexa nr. 3 la lege stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă.

ANEXA 2

Operațiunile de eliminare

- D 1 - depozitarea în sau pe sol, de exemplu, depozite de deșeuri și altele asemenea;
- D 2 - tratarea solului, de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor în sol și altele asemenea;
- D 3 - injectarea în adâncime, de exemplu, injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale și altele asemenea;
- D 4 - acumulare la suprafață, de exemplu, depunerea de deșeuri lichide sau a nămolurilor în bazine, iazuri sau lagune și altele asemenea;
- D 5 - depozite special construite, de exemplu, depunerea în compartimente separate etanșe, care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător și altele asemenea;
- D 6 - evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor;
- D 7 - evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin;
- D 8 - tratarea biologică neprevăzută în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul uneia dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12;
- D 9 - tratarea fizico-chimică neprevăzută în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul uneia dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12, de exemplu, evaporare, uscare, calcinare și altele asemenea;
- D 10 - incinerarea pe sol;
- D 11 - incinerarea pe mare. Această operațiune este interzisă de legislația Uniunii Europene și de convenții internaționale;
- D 12 - stocarea permanentă, de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină și altele asemenea;
- D 13 - amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12. În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D 1 la D 12;
- D 14 - reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13;
- D 15 - stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 14, excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară potrivit prevederilor pct. 6 din anexa nr. 1 la lege.

ANEXA 3

Operațiuni de valorificare

- R 1 - întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie*);

*) Aceasta include instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;

- 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008, folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = \frac{E_p - (E_f + E_i)}{0,97 \times (E_w + E_f)}, \text{ unde:}$$

- E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;

- E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an);

- E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an);

- E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an);

- 0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

R 2 - valorificarea/regenerarea solvenților;

R 3 - reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică). Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice;

R 4 - reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici;

R 5 - reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice. Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice;

R 6 - regenerarea acizilor sau a bazelor;

R 7 - valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării;

R 8 - valorificarea componentelor catalizatorilor;

R 9 - rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului;

R 10 - tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau pentru îmbunătățirea ecologică;

R 11 - utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10;

R 12 - schimbul de deșeurii în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11;

R 13 - stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeurul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară, potrivit prevederilor pct. 6 din anexa nr. 1 la lege.

ANEXA 4

Proprietăți ale deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

H 1 - "Explozive": substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scânteii sau care sunt mai sensibile la șocuri ori frecare decât dinitrobenzenul;

H 2 - "Oxidante": substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile;

H 3-A - "Foarte inflamabile":

a) substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere sub 21°C (inclusiv lichide extrem de inflamabile); sau

b) substanțe și preparate care se pot încălzi până la aprindere în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie; sau

c) substanțe și preparate în stare solidă care se pot aprinde cu ușurință după un contact scurt cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă ori să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere; sau

d) substanțe și preparate gazoase care se inflamează în aer la presiune normală; sau

e) substanțe și preparate care, în contact cu apa sau cu aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase;

H 3-B - "Inflamabile": substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21°C și mai mic sau egal cu 55°C;

H 4 - "Iritante": substanțele și preparatele necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea ori cu mucoasa, pot provoca inflamații;

H 5 - "Nocive": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate ori pătrund prin piele, pot constitui riscuri limitate pentru sănătate;

H 6 - "Toxice": substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate ori pătrund prin piele, pot produce vătămări serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale;

H 7 - "Cancerigene": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate ori pătrund prin piele, pot induce cancer sau creșterea incidenței lui;

H 8 - "Corozive": substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea;

H 9 - "Infecțioase": substanțe și preparate cu conținut de microorganisme viabile sau toxine ale acestora care sunt cunoscute ca producând boli la om ori la alte organisme vii;

H 10 - "Toxice pentru reproducere": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate ori pătrund prin piele, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora;

H 11 - "Mutagene": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate ori pătrund prin piele, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora;

H 12 - deșeurii care emit gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apa, aerul ori un acid;

H 13 - "Sensibilizante": substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau pătrund prin piele, pot cauza o reacție de hipersensibilizare, astfel încât expunerea ulterioară la substanța sau preparatul respectiv poate produce efecte nefaste caracteristice;

H 14 - "Ecotoxice": deșeurii care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate ori întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător;

H 15 - deșeuri capabile prin orice mijloace, după eliminare, să producă altă substanță, de exemplu, levigat, care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

1. Atribuirea caracteristicilor de pericol "toxic" (și "foarte toxic"), "nociv", "coroziv", "iritant", "cancerigen", "toxic pentru reproducere", "mutagen" și "ecotoxic" se bazează pe criteriile formulate în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase.

2. Atunci când este cazul, se aplică valorile-limită enumerate în anexele la Hotărârea Guvernului nr. 937/2010 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea la introducerea pe piață a preparatelor periculoase.

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008.

ANEXA 5

Măsuri de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la art. 42 din lege

A. Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri, cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar, prin acțiuni ale autorităților locale, până la nivel național

B. Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

1. Promovarea ecodesign-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață)

2. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie

3. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente pentru includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare

4. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare

Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

5. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare în luarea deciziilor ori alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente

în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

6. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile ori operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor ori să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri

7. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001

C. Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

1. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol ori un ambalaj care ar fi, în mod normal, furnizat gratuit

2. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori

3. Promovarea de ecoetichete recunoscute și de încredere

4. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor, sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului

5. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004

6. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea ori înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației
